

XIX. Országos Symposium Találkozó Dunaújváros, 2007. október 26-27.

Záródokumentum

A Symposium Találkozó aktuális háttéranyaga Claire Gibault által előterjesztett, az Európai Parlamentben egyhangúan elfogadott, A6-0199/2007 számú jelentése a művészek társadalmi megítéléséről.

A művészeti felsőoktatás és a magyarországi művésztelepek kapcsolatának fejlesztési lehetőségei, - tekintettel arra, hogy a 2009. év az oktatás, a kultúra európai éve lesz, megállapítható, - kiaknázatlanok. A művésztelepeken létrejött alkotások és kutatási eredmények a magyar kultúra elidegeníthetetlen részei, nemzeti kincs. A művésztelepeken megvalósult kulturális diverzitás, egyben Európa vagyonát képezi.

E nemzeti kincsnek feldolgozása, nyilvántartása regionálisan és országosan is intézményi háttérrel kíván. Égető fontosságú az intézményi kapcsolatrendszer kiépítése, illetve a Symposium Honlap folyamatos fejlesztése. A kommunikáció új formái megkövetelik a világhálón való aktív jelenlétünket, amelyek gyors információhoz jutást és kölcsönös tájékoztatást tesznek lehetővé. Minden művésztelep és művészeti oktatással foglalkozó intézmény törekedjék saját színvonalas honlap létrehozására, amelyre a Symposium weboldaláról külön linkekre lehet csatlakozni.

A gyűjtemények és múzeumok ne elzárják az alkotótelepeken létrejövő műveket, hanem keressék az egymásra-találás „interaktív” módját. Ezeket a célokat vegyék figyelembe szélesebb értelemben a területfejlesztési koncepciók kidolgozásánál. Ehhez elengedhetetlen a művészek bevonása, a művészekkel való kézfogás és kreatív együttműködés turisztikai, munkaerő piaci, területfejlesztési területeken. A hely sajátosságaira célszerű adaptálni egy-egy művésztelepet, amely annak értékeihez, lehetőségeihez, természeti és gazdasági környezetéhez kapcsolódhat.

A rendszerváltás óta alapjaiban változott meg a magyar társadalom és gazdaság szerkezete. A korábbi mechanizmusok szerint, tovább nem működik a művészeti tevékenység, a támogatási konstrukciók átalakultak. Az állam kivonult az alkotóművészet finanszírozásából, ennek helyébe még nem léptek a történelemből ismert mecénatúra-formák. A gazdasági elit teherbíró képességére számítunk, lépéseket teszünk az együttműködésre.

Javasoljuk a művésztelepeknek, hogy az állami támogatáson túl programjaikat pályázati forrásokból és egyéb mecénatúra formák útján is finanszírozzák.

Miért létkérdés a fejlődő hazai gyáriparnak a művésztelep és a symposium mozgalom? Sem az

industriális kultúra, sem a területfejlesztés nem nélkülözheti azt az innovációt teremtő kreatív értékszemléletet, amelyet a művésztelepek és symposion mozgalmak hoznak létre. A symposiumok az új gondolatok bölcsői. Ugyanakkor az ipari háttér helyzetbe hozhatja a kortárs magyar képzőművészetet, feltételeket biztosítva a modern anyagformálási kísérletekhez. A kortárs művészeti porondon ugyanis, szerencsés módon, markánsan nyilvánul meg az a gondolkodás, hogy az élet aktuális kérdéseivel kapcsolódó művek ipari erőforrásokkal valósuljanak meg. A kísérletek – a legmodernebb anyagformálási műhelygyakorlatokat tudják a művészet nyelvi struktúráin keresztül adni jövőt alakító értékteremtésben, akár a felsőoktatásban is. Az eredményeknek pozitív visszahatása van a hátteret biztosító iparra.

Valamennyi alkotótelep foglalkozik az oktatás és nevelés kérdéseivel. A felsőoktatás és a művésztelepek között jelenleg már működő kapcsolatokat tovább kell és lehet szélesíteni. A kölcsönös előnyök érdekében változtassunk azon a gyakorlaton, amelyben az egyetemek ellenszolgáltatás nélkül kihelyezett gyakorlóhelyként használják az alkotótelepeket.

A győri konzorcium értelmében célszerű az oktatási intézményeknek és az alkotótelepeknek konkrét együttműködési megállapodásokat kötniük. A karok tehetséges hallgatóit kell megfelelő pályázati anyagok benyújtására inspirálni a művésztelepi alkotómunkában való részvételre. Az egyetemek tanúsítsanak fogadókészséget arra, hogy a hallgatók a tantervben előírt kötelező művésztelepi gyakorlatokat jól felszerelt művésztelepeinken tölthessék, és az alkotótelepi program sikeres teljesítése esetén az előírt mennyiségű kredittel és érdemjeggyel minősítsék.

Az alkotótelepek szabadegyetemként is működhetnek. Interdiszciplináris (tudományközi) szemléletmóddal a tudományágak közötti átjárhatóságot szem előtt tartva hirdessenek tematikákat. A jó program viszi előre az alkotótelepeket. A közösségi alkotómunka mellett a különböző szakterületek művelői kortárs-művészeti gondolkodással közelítsenek egymáshoz. Pl. az alkotóművész a szociológushoz, területfejlesztőhöz, az ökológushoz, a zoológushoz vagy a környezetvédőhöz. Stb.

A tervezés és a műalkotás legfontosabb egyik eleme az etika. Mivel a design eredetileg a jelölést, a szimbolizálást jelenti, minden tárgyi és szellemi alkotás, ilyen értelemben a design-nal kapcsolatba hozható, létrejötté az alkotó etikus magatartását, attitűdjét feltételezi. Az alkotótelepek felelőssége, hogy megfelelő körülményeket biztosítsanak a magas színvonalú alkotómunkán túl a képzéshez és az önképzéshez, az élethosszig történő tanulás programjának megvalósításához. Amint az ECA (Európai Művészek Tanácsa) konferenciáján, Nagyszébenben elhangzott: ahol művészetet oktatnak, az ember jobbra válik - gondolattal azonosulunk, kitörési lehetőségnek tartjuk.

Kmf.

Dunaújváros.

(A Symposion Találkozó résztvevői, a mellékelt jelenléti ív szerint)